

1970: Nová éra

První rok nového desetiletí byl pro Rolling Stones poměrně klidný. Stále doznávaly soudní pře ohledně Altamontu – Stones se soudili se závodářem Sears Point International o 4 580 000 dolarů kvůli porušení smlouvy a zpronevěře a s nimi se naopak soudili různí majitelé pozemků a farmáři o 375 000 dolarů za škody okolo Altamontu samotného.

Z peněz se začal stávat zásadní problém. V tomto ohledu by kapela měla vést život rockových králů, ale přestože každý z členů dostal pořádnou sumu peněz, když jim Allen Klein vyjednal novou smlouvu s Deccou, nic nebylo tak snadné, jak by se mohlo zdát. Vláda v té době uvalila na boháče mimořádně vysoké daně, až do výše 98 procent, a kapela dlužila zpětně na daních obrovské sumy. Na konci července vydala kapela prohlášení, že jejich smlouva s Kleinovou společností ABKCO byla ukončena. Následujícího dne vypršel jejich kontrakt s Deccou.

V té chvíli již kapela intenzivně pracovala na svém vlastním vydavatelství. Probíhala jednání o spuštění nové značky s Marshalllem Chessem, synem legendárního spolumajitele vydavatelství Chess Records Leonarda Chesse, a vznikaly nové distributorské smlouvy.

Na konci srpna se kapela vydala na šestitýdenní evropské turné, na kterém projeli Evropu od Skandinávie až do západního Německa, Francie, Itálie, Rakouska a Nizozemska.

29. září

Get Yer Ya-Ya's Out (Decca SKL 5065)

Jumpin) Jack Flash/Carol/Stray Cat Blues/Love In Vain/Midnight Rambler/Sympathy For The Devil/Live With Me/Little Queenie/Honky Tonk Women/Street Fighting Man
K dnešnímu datu existuje v katalogu Stones deset živých alb – po *Love You Live* z roku 1977 se stalo téměř železným zvykem vydávat takovou desku po každém obrovském turné – ale pokud toužíte po jediném živém albu Rolling Stones, pak zvolte právě toto. Jde o kompilát ze dvou koncertů zaznamenaných v newyorské hale Madison Square Garden 27. a 28. listopadu a z předchozího koncertu v Baltimoru 26. listopadu 1969 a zachycuje Stones na vrcholu jejich koncertních sil. Někteří kritiko-

vé dokonce přišli s názorem, že živé verze na albu jsou lepší než studiové nahrávky.

V roce 2009 vyšla rozšířená, luxusní verze desky, s pěti dalšími písněmi: „Prodigal Son“, „You Gotta Move“, „Under My Thumb“, „I'm Free“ a „Satisfaction“. Nová verze rovněž obsahovala samostatné CD BB Kinga a Ike a Tiny Turnerových, kteří hráli na koncertech Rolling Stones jako předkapely.

Cocksucker Blues

Dohoda o rozchodu Stones s Deccou údajně obsahovala podmínku, že kapela musí dodat ještě jednu novou píseň, která bude moci vyjít jako singl. Přišli s ní vcelku rychle a Mick v ní zpívá s doprovodem jednoduché akustické kytary příběh mladého prostituta, který se snaží prodávat po londýnském West Endu. Byla to příliš lascivní a hrubá skladba, aby bylo možné ji normálně vydat. Je široce dostupná na pirátských kopiích.

Vpravo: Get Yer Ya Ya's Out! –
„New York City, rušné město,
pojďte si tě užít!“

Mick Taylor

Michael Kevin Taylor se narodil 17. ledna 1949 ve Welwyn Garden City v Hertfordshiru. Vyrůstal v Hatfieldu, kde jeho otec pracoval jako mechanik v de Havillandově letecké společnosti. Mick, kterého podporoval jeho mladý strýc, začal již ve věku devíti let hrát na kytaru. Pak během dospívání prošel několika kapelami, kupříkladu The Juniors a Strangers.

V roce 1965, kdy mu bylo teprve 16 let, šel na koncert britské bluesové legendy Johna Mayalla a jeho doprovodné kapely Bluesbreakers v klubu The Hop ve Welwyn Garden City. Tento večer změnil jeho život jednou provždy. V této fázi dlouhé a barvitě kariéry kapely Bluesbreakers zastával prestižní post hlavního kytaristy Eric Clapton, avšak onoho večera k Taylorově údivu chyběl. Poté, co Bluesbreakers odehráli svůj první blok, Taylor sebral odvahu a zeptal se Johna Mayalla, jestli by si s kapelou nemohl zahrát, a řekl, že je jejich fanoušek a písně zná. Byl to troufalý krok, ale Mayall souhlasil a Taylor ho tak upoutal, že si na konci večera vyměnili telefonní čísla. Zhruba o rok později se Taylor k Bluesbreakers přidal a nahradil Petera Greena, který odešel a vzal s sebou další dva členy Mayallové kapely, Johna McVie a Micka Fleetwooda; nakonec z nich vznikli Fleetwood Mac.

Sedmnáctiletý Taylor byl mimořádný talent. Brzy se proslavil svou virtuozitou v hraní slidem i v sólech a to jej přivedlo do hledáčku Stones. Taylor natočil s Bluesbreakers jedinou desku, *Crusade*, to

však upevnilo jeho talent a získalo mu mezi jeho současníky spoustu obdivovatelů.

Než se Stones uvelebili v nahrávacích studiích Olympic, aby natočili „Honky Tonk Women“, pochopili, že Brian Jones je vyčerpaný a jeho přetrvávající problémy s drogami mu znemožní vstup do USA, což ohrožovalo jejich americké koncertní plány. V tom okamžiku Ian Stewart kapele navrhl, že ideální náhradou za Briana by byl Mick Taylor.

Taylor od té chvíle zdobil nahrávky i živá vystoupení Stones až do svého odchodu v prosinci 1974, kdy už nechtěl snášet, že Jagger s Richardsem nedávají prostor jeho skladatelským nápadům a odmítají se s ním dělit o autorské tantiémy, a kromě toho jej vyčerpávaly narůstající potíže s drogami.

Není pochyb, že roky, kdy Taylor v kapele působil, představovaly úžasně produktivní období. Taylorova hra určitě pozvedla latku a dokonale se snoubila s Keithovými riffy.

Po svém odchodu od Stones zformoval Taylor kapelu s Jackem Brucem a Carlou Bleyovou, která však neměla dlouhého trvání. Sólovou desku, nazvanou jen *Mick Taylor*, vydal u CBS v roce 1977, jinak se živil hlavně jako vysoce ceněný studiový hudebník. Na popud Micka Jaggera Taylor přispěl kytarovými dohrávkami k rozšířené verzi desky *Exile On Main Street*, která spatřila světlo světa v roce 2010.